

[Ovst Jørgensen]

befolkning adgang til at anvende dele af området, for det tredje en større indsats for svage grupper i Christiania, for det fjerde reel betaling af de faktiske udgifter, og for det femte en lovliggørelse af værtshusforholdene.

Det er ikke humant, og det er heller ikke fornuftigt blot at kræve Christiania lukket her og nu eller med kort varsel. Det er så i øvrigt fuldstændig udansk, når man fra visse politiske yderposter kræver området ryddet med militærets bistand. Omvendt er det naturligvis helt galt og forståeligt at kræve lovliggørelse.

I Socialdemokratiet tillægger vi det stor betydning, at der op gennem tiden i Folketinget har været et stabilt flertal, der gennem sine betænkningssafgivelser og vedtagelser i Folketinget fik gennemført en etablering af den særlige styringsgruppe, Alfred Dam-udvalget, der i forsommeren afleverede sin indstilling, en indstilling, der i det hele tog sit udgangspunkt i betretningen, en indstilling, der har taget sit udgangspunkt i, at christianitterne bør være medvirkende. Det er også en indstilling, der rummer forslag om lovliggørelse, hvad enten vi taler om betaling for varme, lys, vand osv., lovliggørelse af værtshuse, spisesteder osv. eller sikring vedrørende nedstyrtningsfare, fjernelse af brandfælder etc., altså de fem punkter, jeg omtalte før.

Der er udført et stort og et godt arbejde i styringsgruppen under meget vanskelige konditioner, og det er der god grund til at rose og takke for.

Desværre har borgerlige forsvarsministre ikke vist den fornødne forståelse eller vilje til at fremme sagens gang gennem de forskellige instanser, høringsparter etc., med det resultat, at arbejdsgruppen føler sig svigtet og deres arbejde nedvurderet, at christianitterne har fået den opfattelse, at deres positive tilsagn om at medvirke ikke er blevet brugt til noget fornuftigt af forsvarsministeren, at der i det hele har bredt sig en mistro og en frustration. Den langsomme sagsgang har medført, at stadig flere, specielt blandt christianitterne og i arbejdsgruppen, får den opfattelse, at det er bevidst chikane og forhaling fra forsvarsministerens side. En del politikere, faktisk et flertal, deler den opfattelse.

Disse at-punkter viser klart, at der kan rejses alvorlig tvivl om, hvad det er, regeringen foretager sig. Ret beset sætter regeringen sig ud

over Folketingets flertalsbeslutning af 15. maj 1986, ligesom den sætter sig højt og flot ud over enhver bestemmelse, flertallet i dette Ting har truffet i Christianiasagerne lige siden 1982.

Det er en farlig udvikling, som især regeringens støtteparti burde overveje hvad man vil gøre ved. Dette samt at-punkterne har bestemt ikke været befordrende for klimaet hverken i Christiania eller i samfundet i øvrigt. På den baggrund finder jeg også anledning til at udtrykke forståelse for, at f.eks. lokalbefolkningen har givet udtryk for betænkelighed ved mange af de ting, der foregår i og uden for Christiania. Som sagt, jeg forstår det godt, og jeg forstår også, at befolkningen ikke har den store tiltro til, at det vil lykkes med en lovliggørelse.

Jeg må derfor kraftigt opfordre især christianitterne til at lægge sig yderligere i selen for at overbevise os – og det er altså også politikerne her i Folketinget og i Københavns Kommune – om, at der reelt er tale om aktiv medvirken til lovliggørelse på alle de fem nævnte punkter.

Desværre er der mange, der har udnyttet Christianias tilstedeværelse som skjul for egne lovovertrædelser og ligeledes har misbrugt christianitternes særlige ønske om i videst muligt omfang at klare sig selv. For mange har brugt Christiania som skjulested. Det må høre op.

Det gælder personer, der er på flugt, og jeg erindrer om, at i flere af de tilfælde af stenkast mod busser og politibiler, som man har hørt beskrevet så dramatisk, har man sikre beviser for, at disse ikke er foretaget af christianitter, men bl.a. af en undvegen fra et statsfængsel.

Det gælder subkulturer, der har trængt sig ind og slået sig ned, i øvrigt uden at have en indstilling, der på nogen måde kan sammenlignes med en Christianiaholdning – hvis man i det hele taget kan tale om dette som et entydigt begreb. Jeg tænker på bullshit'erne. De, der har lidt mest under bullshit'ernes tilstedeværelse på Christiania, er utvivlsomt christianitterne selv, og jeg minder om, at det nu er christianitterne selv, der har sørget for, at bullshit'erne ikke længere terroriserer i Christiania.

Fristadsbeboerne har kæmpet en hård kamp mod stofforhandlerne. Til en vis grad er det lykkedes at holde handelen med og brugen af de hårde stoffer nede, og den meget bevidste aktion er delvis lykkedes, men der er ikke an-